

Начало > Предприемане на съдебни действия > Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси >

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

Словакия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

1. Видове задължения/забрани, налагани с мярката за осигуряване на защита (съдържание на мярката за осигуряване на защита):

а) Неотложна мярка може да бъде наложена съгласно [Гражданския процесуален кодекс](#) (член 324 и сл.). С неотложна мярка на дадена страна може да бъде разпоредено например:

i) временно да се въздържа да влиза в къща или апартамент, в който живее лице, за което има разумни основания да се подозира, че е подложено на насилие от страната, срещу която е наложена мярката; да не влиза или да влиза само при спазване на определени ограничения в къща, апартамент, работно място или друго място, където живее, обичайно пребивава или което посещава редовно лицето, чиято физическа или психическа неприкосновеност е застрашена от поведението на страната, срещу която е наложена мярката; да не осъществява контакт — било то пълен или частичен, писмено, по телефона, чрез средства за електронна комуникация или с други средства — с лице, чиято физическа или психическа неприкосновеност може да бъде застрашена от такова поведение; да не се доближава или да се доближава в ограничена степен и на определено разстояние до лице, чиято физическа или психическа неприкосновеност може да бъде застрашена от поведението на страната.

ii) В член 325, параграф 2, букви е) — h) от [Гражданския процесуален кодекс](#) са посочени примери за най-често срещаните видове неотложни мерки. Това означава, че списъкът на неотложните мерки в закона не е изчерпателен и съдът може да налага и други видове неотложни мерки. Следователно съдът може да налага неотложни мерки, подобни на предвидените в член 3, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 606/2013 относно взаимното признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела, както и всякакви други мерки, които счита за необходими и целесъобразни.

б) Съгласно [Закона за полицията](#) полицията може например да разпореди на дадено лице:

i) да не влиза или да не остава на определени места или да изисква от него да остане на определено място (член 27). Това задължение не може да надвишава необходимото време (което означава само времето, което е строго необходимо).

ii) да напусне съвместно жилище (член 27а). Законът за полицията позволява на полицейските служители да разпоредят на дадено лице да напусне апартамент, къща или други помещения, обитавани съвместно с изложеното на опасност лице, и да му заповядат да напусне пространството в непосредствена близост до такива помещения (съвместно жилище), ако има обстоятелства, сочещи, че има вероятност лицето да извърши посегателство срещу живота, здравето или свободата на защитаваното лице, или особено тежко посегателство върху човешкото достойнство на изложеното на риск лице, по-специално с оглед на предишни такива нападения. Заповедта за напускане на съвместното жилище включва забрана лицето да влиза отново в съвместното жилище в продължение на 10 дни след издаване на разпореджанието за напускане. Полицейски служител може да издаде заповед, с която да изиска от дадено лице да напусне съвместно жилище, дори в отсъствието на въпросното лице. Докато заповедта за напускане на съвместното жилище е в сила, лицето срещу което тя е издадена, не може да се доближава на по-малко от 10 метра от изложеното на опасност лице.

2. Вид орган, налагащ мярката:

а) преюдициалните заключения се постановяват от съдебен орган (граждански съд);

б) заповедите за напускане на съвместно жилище се издават от административен орган — НО не от административния орган, който предоставя гаранции за безпристрастността и правото на всички страни да бъдат изслушани. Заповедите за напускане на съвместно жилище не подлежат на обжалване или преразглеждане от съдебен орган.

3. Максимална възможна продължителност на мярката:

а) Неотложните мерки обикновено не са ограничени във времето. Съгласно член 330, параграф 1 и член 336, параграф 1, първо изречение от [Гражданския процесуален кодекс](#) обаче съдът може да наложи времево ограничение за решението. Неотложната мярка трябва да бъде отменена, ако защитаваното лице не предприеме действия за постановяване на решение по същество (не предяви иск) или ако искът по същество не бъде допуснат или бъде отхвърлен, или ако жалбата не е била допусната или е била отхвърлена или ако главното производство е прекратено (член 336, параграфи 3 и 4 от [Гражданския процесуален кодекс](#)). Тя трябва да бъде отменена и след като съдът уважи иска по главното производство (член 337, параграф 3 от [Гражданския процесуален кодекс](#)).

б) Срокът, за който е наложена мярката, е ограничен: „строго необходимото време“ означава 48 часа в случай на задържане и 10 дни в случай на заповед за напускане на съвместно жилище. Полицията обаче може да удължи действието на заповед за напускане на съвместно жилище, като поиска налагане на неотложна мярка (вж. по-долу). Заповедта за напускане на съвместно жилище се отменя, след като бъде наложена неотложна мярка или искът бъде отхвърлен от граждански съд.

4. Национална система за изпълнение на мерките за осигуряване на защита:

а) Неотложната мярка може да бъде изпълнена (ако е необходимо) веднага след като решението, с което е наложена, бъде връчено на заподозряното лице. При изпълнението на решението е необходимо участието на съдебен изпълнител. Съдебният изпълнител има право да наложи финансова санкция на лице, заподозряно в неизпълнение на наложена временна мярка ([Кодекс за принудителното изпълнение](#), член 192).

б) Полицията може да използва сила, за да преодолее съпротивата на лице, проявяващо насилие, както и за принудително извеждане на лице от съвместен дом ([Закон за полицията](#), член 51) или за изпълнение на други полицейски заповеди с цел да се гарантира безопасността на лицата.

5. Наказания в случай на неспазване на наложена мярка:

а) При неизпълнение на наложена неотложна мярка, на заподозряното лице може да бъде наложено наказание лишаване от свобода от една до пет години ([Наказателен кодекс](#), член 349). Трябва обаче да се докаже умисъл на лицето да извърши престъпление (нарушение на задължението, наложено с мярката за осигуряване на защита). б) Вж. отговора на въпрос 4, буква а).

б) Вж. отговора на въпрос 4, буква б).

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Органите, компетентни да постановяват мерки за осигуряване на защита в Словашката република, са районните съдилища. Всички районни съдилища са еднакво компетентни да издават удостоверение съгласно член 5 от регламента.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Мерките за осигуряване на защита, постановени в друга държава членка, трябва да бъдат представени пред **Районен съд — Братислава III**.

Компетентни да изпълняват такива мерки са **полицията и съдебните изпълнители**.

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Компетентен да извърши приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1 от Регламента е Районен съд — Братислава III.

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Молбите за отказ на признаване или на изпълнение трябва да се подават до **Районен съд — Братислава III**.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Приетите езици са **словашки и чешки**.

Последна актуализация: 24/05/2021

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите.

Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.